

A „MURAKÖZ“
megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési árak:
Egészévre 4 frt. — kr.
Félévre 2 frt. — kr.
Negyedévre 1 frt. — kr.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Muraköz“ szerkesztőségéhez, az előfizetési díjak pedig Fischel Fűzőp könyvkereskedéséhez Csáktornyára küldendők.

MURAKÖZ

MEDJIMURJE

„MEDJIMURJE“
Izlazi svaku nedelju
Čena mu je:
Na čelo leta 4 frt — kr
Na pol leta 2 frt — kr
Na četvert 1 frt — kr

Sva pisma i pošiljke naj se pošiljaju „Uredničtvu Medjimirja“ a predplata knjižaru Filipa Fischela vu Čakovec.

V E G Y E S T A R T A L M U H E T I L A P I N O V I N E Z A M E D J I M U R S K I P U K .

M E G J E L E N I K M I N D E N V A S Á R N A P . — I Z L A Z I S V A K U N E D E L J U

Közegészségügy.

(Végo.)

Füstben ideig, óraig tartózkodni is feladat, hát még az élet legnagyobb részét ott tölteni el.

De az ilyen kéménytelen házak még tüzendőri szempontból is veszélyesek, csak egy szikrát kapjon fel valami esetleges légáramlat, s kész a veszedelem. Kár a gazdának néhány krajczár megtakarítása miatt családjának egészségét s vagyont kockáztatni. Mennyivel kevesebb veszélynek van kitéve az olyan ház melynek rendes kéménye van és mennyivel egészségesebb is. Ezen a bajon a tüzendőri közegek feladata volna segíteni.

A muraközi házakat jellemzi a csekély terjedelmű. Alig foglal magába az épület néhány négyzet ölet, s még is mindent összeszűfolt ott a gazda. Van egy kicsiny, esetleg két kicsiny szoba, egy konyha és élés kamra a fő épületben, de ez mind igen csekély terjedelmű. A lakszoba rendesen szűk, rosszul világított kis zúg, hol a gyakran nagyszámú család összeszűföldik, mint hering a hordóban. Az építkezésnél nem számít persze a gazda arra, hogy nem mindég két lény fog együtt lakni, hanem több is, nem is veszi a szaporulatot figyelembe, hanem költség kimélelsből, két személyre méri csupán a szűk szobát. Később pedig midőn a család szaporodik azzal vigasztalja magát, hogy sok jó megfér egy helyen. Igaz, hogy jó ember eltér egy kis helyen, de az is igaz, hogy sok rossznak gyakran a kicsiség a kuforrása.

Az emberi test alvásközben pótolja ki a munka közben elmulasztottakat. Alvás idején pótolja a tüdő az éleny hiányt. Tehát álomban sokkal több levegőt használ el az ember. Ha egy kicsiny, két személyre számított szobában 4—5 ember zsűföldik össze éjjeli hálásra, ez a 4—5 ember nagyon hamar felemészti a levegő éleny tartalmát, s így nem pótolhatja a vérből hiányzó élenyt.

Az emberi test, mint azt tapasztalatból mindenki tudja, sok vizgőzt izzad ki, a zsűfolt szoba csakhamar eltelik a kellemetlen, s a gyengébbekre kártékony kigőzölgés-sel, s a felemészett levegőjű szobában nehezzé, gyakran lehetlenné teszi az alvást. Nyugtalanul hánykódik az aludni vágyó ágyán, s boszankodik álmatlanságán. — A gyermek arcza kigyul, kinosan forgolódik fekhelyén, nyöszörög, egyszerűval nyughatatlanul alszik, míg végre felébred és sir kinjában szegény. A szülők szemmelvaló megvetésre, megbüvölésre s tudja a jó ég mire nem gondolnak, — hogy kimagyarázhassák gyermekök álmatlanságát. Csititgatják, megéttetik, tartják, gyakran mákhej-vizzel is, sőt meg is verik amiért nem alszik, pedig ezt a nagy szorgosságot s bosszuságot el is kerülhetnék, ha egy kis friss levegőt becsájtának be.

Ha pedig nagyobb szobát építene a gazda nem fordulhatna elő soha ilyes baj.

Az ablakok kicsinyek, alig jön be rajtok egy kis világosság, mert a csekély részt is tele rakják mindenféle virággal. Az ilyen félhomály pedig igen rossz hatással van a szemre. A szobák szellőztetése úgy látszik teljesen föllelegcsenek tartatuk a nép által,

mert annak nyomát sem lehet találni, pedig a jó levegő első és legfontosabb kelléke az egészségnek. Orvosoltathatjuk magunkat éveken keresztül, csak sinlődünk mind addig, míg jó szoba-levegőről nem gondoskodunk. Napjában egyszer-kétszer, vagy ha a szükség úgy hozza magával, többször is kikkell nyitni ajtót, ablakot, hogy az elhasznált és kigőzölgéssel telt levegő helyett, friss, jó lég áramoljon be. A szellőztetés eszközlése czéljából nem is szabad az ablakokat télen át betapasztani, mint azt sokan teszik.

Veszély fenyegeti még az embert ferde szokásainak következménye is. A kártékony pálinka ital kezd napjainkban nagy mértéket ölteni, mely folytonosan működő lassu, méregként ássa alá az egészséget. Babonás szokásból még ma is szívesebben fordulnak az emberek kuruzslókhoz, mint orvoshoz, kik ráolvasás vagy pedig valami kotyvaszték által iparkodnak a betegség által sújtott egyén egészségét helyre állítani, ami persze nem sikerül. Ha a kuruzslás elviszi a beteget, megnyugszanak övéi azon jámbor vigaszban, hogy »az Isten adta, az Isten elvette«, nem jut eszükbe azon másik közmondás, mely azt mondja: »ember segíts magadon Isten is megsegít«. Ha némelykor még is orvoshoz fordul a beteg családja, azt legtöbbször akkor teszi, mikor a beteg már segíteni nem lehet. Ilyenkor azután az orvos az oka, hogy a beteg kimult, mintha az orvos a Mindenható hatalmával bírta.

Ha a betegség kezdetén hívtak volna orvost, az kigyógyította volna a legtöbb esetben, de kuruzsló nem, mert az nem tanulja a gyógyítást. Mikor megbetegszik a gazda jószágá, bezzeg szalad állatorvosért, de ha gyermeke lesz beteg, azt hagyja sinlődni, mintha a jószág élete többet érne egy ember életénél.

Gyilkosságot követ el az a szüle, ki gyermekét kuruzslóhoz viszi, vagy pedig engedi a betegség által elvitetni anélkül, hogy gyógyittatását megkísérlezné. Nézzen csak szét minden gazda háza tájékán, s bizonyosan talál még az itt elsoroltakon kívül más egészségtelen dolgot is, melyet megszüntetni emberi és állampolgári kötelessége.

Greskovits János.

H I R E K.

— **Méltóságos Gróf Festetich Jenő** úr a csáktornyai tűzoltó-egylet zászló felavatási ünnepélye költségeinek fedezéséhez ujjal 50 frtot volt kegyes adományozni. A nemeskeblű gróf urnak leghálásabb szívből mond e helyen is köszönetet az önk. tűzoltó-egylet elnöksége.

A csáktornyai tűzoltó-egylet által rendezett ünnepély költségeinek fedezéséhez adakozni szívesek voltak folytatólag: 1. Lupersz-bek József 5 frt, Vrancsics Károly 5 frt. — 2. F. évi augusztus hó 19-én a „Fehér Galamb“-nál tartott önk. tűzoltói ünnepély alkalmával felülfizettek: Csakathurner N. 40 kr., Hirschmann Leó 50 kr./ Pecsornik K. 1 frt, Sárossy L. 1 frt, Vrancsics Károly 10 kr., Wollák Rezső 1 frt, Ziegler K. 70 kr. 3. 1885 évi augusztus hó 20-án Szt: Ilonán, tartott ö. tűzoltó ünnepély alkalmával felül-

fizettek: Gránitz József 50 kr, Graner N: 50 kr; Grész Alajos 2 frt, Hirschmann Leó 50 kr; Hirschl testvérek 4. 50 kr; Sárosi László 5 frt, Ziegler Kálmán 1 frt 50 kr, Fogadják a fent nevezett urak a tűzoltó-egylet választmányának köszönet nyilvánítását.

— **Felkéröttünk** kijelenteni, hogy a „Zala“ m. hó 30-iki számában közölt ama hír, miszerint Sárossy László csáktornyai ügyvéd a perlaki járás szolgabíró-kandidátusa semmi alappal nem bír, miután Sárossy László ügyvéd a perlaki szolgabíróságra nem pályázott.

— **A f. hó 14-i** megyei rendes közgyűlésen a perlaki szolgabíró választásán kívül, a következő, Muraközt érdeklő ügyek fogtak elintéztetni: A vallás- és közoktatási miniserium által a Csáktornya községben felállított állami tanító-képezde fenntartása tárgyában Csáktornya község által elvállalt kötelezettségre vonatkozó képviselő-testületi határozat és szerződés jóváhagyás végett bemutat-tatik. Goricsán község bírájának az iránti folyamodványa, hogy a község törlési nyilatkozata törvényhatóságilag jóváhagyassék. Hlapicsina község bírája, községi ingatlan eladása iránt hozott képviselő testületi határozatot törvényhatóságilag jóváhagyatni kéri. A csáktornyai járás szolgabírájának jelentése a hatósága területén elhalálozás folytán üresedésbe jött két utfelügyelő megválasztása iránt.

— **† Sümeg József** perlaki vendéglős f. hó 9-én, 46 éves korában elhunyt. 10-én temették el nagy részvét mellett. Nyugodjék békében!

— **Horváth Antal** m.-szerdahelyi birtokos és Dr. Horváth Ferencz n.-kanizsai kir. törvényszéki bírót érzékeny csapás érte. F. hó 9-én vesztették el anyjukat, kit f. hó 10-én kísérték a község nagy részvete mellett örök nyugalomra. Az örök világosság fényeskedjék neki!

— **A perlaki szolgabírói állás betöltése** f. hó 14-én fog eszközöltetni a megyei rendes közgyűlésen. Ez idő szerént Kostyál Ferencz perlaki segédszolgabírónak vannak legbiztosabb kilátásai a szolgabírói állás elnyeréséhez. Kostyál úr évek óta működik Muraközben, a viszonyokat jól ismeri s jó hazafi; mint ilyenek szívből óhajtjuk megválasztását.

— **Tűz volt** f. hó 9-én Csáktornyan a perlaki utcában. Elégett egy ház egészen, 1 félig, s több mellék épület. Perics bérkocsinak 4 lova s kocsija is bent égett. A tűz gyorsan terjedvén, a lovakat megmenteni nem lehetett. Heti vásár volt épen, midőn fél 11 órakor megkonduktak a vészharangok. A helybeli tűzoltók legnagyobb része az iparos osztályhoz tartozván, a hetivásáron volt elfoglalva a midőn a kúrtzó a tűzhöz szőlította őket. Nekik, a nem tűzoltómentőknek és a szélcsendnek köszönhető, hogy a tőszomszédságban levő zsuppos házak meg nem gyuladtak.

— **Primitia.** Cónár Celestin putjáni születésű szent-ferenczrendű szerzetes f. hó 20-án Csáktornyan fogja első szent miséjét bemutatni az Urnak.

— **Ő felsége a király** f. hó 11-én este fél 10 órakor utazott keresztül Csáktornyan külön udvari vonaton a slavonai katonai összpontosításra. Az állomásnál nagy száma község jelent meg.

Azokban O Felsége pihenvén, a közönség a csendőri közegek figyelmeztetése folytán tartózkodott a zajos üdvnyilatkozásoktól.

— Borzasztó vihar ühögött f. hó 11. este 11 és 12 óra között Csáktornyan s vidékén. Mennydörgés, szél, hatalmas zápor s jég vegyesen tartották rémületben a lakoságot. Ily vihar ez ideu vidékünkön még nem volt. Szerencse, hogy szeptember közepén jött, amidőn már nagy kárt nem tehetett.

— Kottoriban a kántortanító, azonkívül egy néptanító állás f. évi október 8-án választás útján betöltetik. Kellőleg felszerelt folyamodványok a fenti határnapi az ottani plébános urhoz, mint iskolaszéki elnökhöz küldendő: K...

— Szerkesztői izenet. N. L.-nek Csáktornya. Küldeményét alak és tartalmi változtatás nélkül csak is a „Nyilt térben“ közölhetjük; kérjük szándékát velünk tudatni!

Nyilt tér*)

A „Muraköz“ folyó évi augusztus hó 30-án kelt 84-ik számában reám vonatkozó közleményre következő a válaszom. Sajnálom, hogy előbb nem válaszolhattam, oka az volt, hogy augusztus hó 28-tól szeptember hó 5-ig honn nem voltam s a közleményt csak is hazajöttemkor olvastam.

Van már 2-8 hónapja, hogy a csáktornyai önkényes tűzoltó-egylet volt elnöke a Szeiwerth-féle vendéglő kertjében egy asztalhoz szólított s nekem a következőket mondotta (szóról-szóra saját szavai): „Kérek Luizi, légy szíves, ha a választmányi ülésen a zászlóanya kérdése előkerül, szólj feleségem ellen.“ Válaszom erre a következő volt: Mi féle pofával szólhatnék nőd ellen, midőn arra okot nem tudok s nem találok; különben nem én magam, hanem a többség határoz. Egyébre nem kért fel a tisztelt volt elnök ur s más megbízást tőle nem nyertem, párbeszédünknek vége lett. Később, volt elnök urral e tárgyról nem szólottam, mert pár napra reá fűrdőbe utazott. A lehetetlenséget közé tartozott volna még akkor,

az ily megbízás, mert a választmány még össze sem állt s a zászló-anyai kérdés még időelőtti volt, előbb pedig lemondani akarui, mint sem a választás valakire esett, nevétsége valami.

A választmányi ülés megejtetvén, tisztelt volt elnök ur kedves neje egyhangulag zászló-anyául jelöltetett ki. A választmányi ülés befejezte után haza indultam. Neumann-féle háznál találkoztam tisztelt volt elnök ur nejével. az én nőm s öcsémnel, azt kérdezték tőlem: honnan jövök? azt feleltem: a tűzoltói választmányi üléstől, egyuttal kérdésükre elmondtam, mi tárgya volt az ülésnek s azt is, hogy elnök ur neje lett a választmány által egyhangulag zászlóanyául kijelölve. Mire volt elnök ur neje s a már említették közt a következő beszélgetés folyt le: „Hogy jutottam én e megtiszteltetéshez? (wie komme ich zu diese Ehre)? különben helyettem egy idősebb nőt kellett volna választani, én beteg vagyok s a zászlóelavatáskor alig ha itthon leszek; mert fűrdőbe menni szándékozom, különben nekem, ha a zászlóanyasági tisztet elfogadom, új toilletre is kell, a szalag is pénzbe kerül, a tűzoltó önségélyző-egyletnek is kellene valamit ajándékozni, 100 frtot adni piszkosság (schmutzig), többet pedig adni nem tudok. Kálmánnak az ideu ugy is sok kiadása van.“ — Ezek szavai a tisztelt volt elnök ur nejének, mire én a következő tréfás megjegyzéseket tettem: Ha a fűrdőben fogsz lenni, ketten ... nehogy kénytelen légy magad utazni, érted jövünk, s ha egyáltaliban új toilletre van szükséged, coledálni fogok, hogy egyet vehessünk. Így még több tréfás szó adta magát elő. Mind négyen hozzám mennén, egyutt egy pár órát töltöttünk. Nálam eltréfáltunk, miket azonban itt elosorolni feleslegesnek találok.

Ha tehát ezen a tisztelt volt elnök ur neje s köztem történt beszélgetések képezik a megbízást hogy ne ve ik ben a választmánynak hozzam tudomására, miszerint a zászló anyai tisztet el nem fogadja, akkor meghajlok s kalapot emelek. Ezen beszélgetés után a küldöttség menesztése előtt, elnök ur nejével e tárgyban nem szóltam, mert az a helyre távozott, egyéb megbízást vagy utasítást pedig sem szóval, sem írásban ugy a tisztelt volt elnök ur, valamint nejétől nem nyertem. Ha tisztelt volt elnök ur neje azon határozott meggyőződés-

ben volt, hogy engem felkért, miszerint a választmánynak nyilvánítsam ki, hogy küldöttséget nem menesszen, mivel a zászlóanyai tisztet el nem fogadja. s az még is menesztett. melynek egyik tagja én is voltam, miért nem hazudtolt meg a küldöttség előtt s miért nem szégyenített meg, hisz kimondhatta volna bátran, hogy parancsnok urnak tudtára adtam miszerint a zászló anyai tisztet el nem fogadom; az urak tehát hiába fáradtak hozzám s ezt köszönhetik parancsnokunknak, aki lemondásomat önökkel nem közölte. Ha ezt tette volna, elégteltelt vett volna önön magának rajtam! de nem tette s nem is tehetette jogosan, mert jól tudta, hogy engem a lemondás végett sem fel nem kért sem pedig meg nem bizott. — Ezekből kifolyólag maga a volt elnök ur, valamint kedves neje tudni fogják, hogy a küldöttség még is miért menesztett.

Az „infame Lüge“ szót használtam, nem is veszem tagadásba, igaz Pecsornik-féle vendéglőben, de egész barátságos körben, mert más nem volt jelen mint Pecsornik Ignác és ha jól emlékszem Szinkovics tanító ur. Pecsornik Ignác azt mondta nekem, hogy azt hallotta, miszerint én határozottan felkértem valaki által, hogy az elnök ur kedves neje nevében a választmánynak vigyem lemondását. Erre válaszom az volt, hogy bárkitől hallotta, miként én meg lettem volna bizva, mondja meg neki, hogy ez egy szemtelen hazugság (infame Lüge). Ezen mondásomat jogosan használtam, mert a fent előadottakon kívül e tárgyban sem elnök ur, sem kedves nejével nem szóltam: s így szerintem megbízást a lemondásra vonatkozólag nem is nyertem s volt elnök ur kedves nejét kritika alá nem is vettem. Különben az egészet a közönség bírálatára bizom s csak sajnálatomot fejezem ki, hogy ily ügyben tisztelt volt elnök ur már kedves neje kiméltése tekintetéből is, más módot mint a cikkezést nem talált!

Cs á k t o r n y a n 1885. évi szept. hó 7.

Grész Alajos

a csáktornyai önk. tűzoltó-egylet parancsnoka.

*) Az e rovatban közöltekt nem vállal felelősséget a SZERK.

HORVATSKI DEL „MEDJIMURJA“

Praznoverje.

(Koniec)

Najviše se pako bedastoga pripovéda pri nas od tuće. Našli budemo séde starce, koji si pod nikakov naćin nedaju dopovedati, da tuću «redovniki» nenaprave. Kad bi mogel 6lovek napraviti tuću, onda bi mogel i dežnja, strélu, grmljavicu i sva pojavljenja, koja vu zraku vidjevamo. — Vsi znate, da su nad nami oblaki, a ovi oblaki nisu nikaj drugo, nego meglu vu kojoj je voda. Voda, dok je vu vrlo malih délih, more vu zraku stati, a ćim više ovakvih délov viher skup spravi, naprave se kapljice, a ove već zaradi svoje težine vu zraku nemreju obstati, nego padaju na zemlju, — i evo vam, ljudi, dežnja. No morate znati, da je nad nami vu zraku hladno, a višeputah i tak zima, da se ove kapljice na putu zmrzneju i zmrzjene na zemlju padneju. Takove zmrzjene kapljice su vam dobro poznate pod imenom solika. Isto tak kak solika napravi se tuća, samo to je razlika, da se za tuću vnogo vodenih kapljicah skupa zmrznuti mora; ćim se više kapljicah zmrzne, tim deblješa tuća, a tim vekši kvar na polju.

Vidite onda, da je 6lověku nemoguće napraviti tuću, pak makar da bi on bil najmudre-i na světu. Vsa pojavljenja vu zraku naredila je i ravna jedina Vsemogućnost i mudrost Božja, a 6lovek, koji proti tomu dvoji ili božanske stvari ljudem pripisuje, taj grěši proti Vsemogućemu Stvoritelju.

Vse druge bedastoće, od kojih nekoliko ste vre ćuli, imaju se pripisati ili kakvomu pripećenju ili su velike izmišljotine. Imali su na pėldu vu kojoj hiži dugo vremena ćrnu kokoš, pak pripetce, kad je ona poginula, vmrla je i baba ili déte, eto taki mudrije, da je proti smrti dobro imeti ćrnu kokoš. Vu hiži ležal je beteznik ako je vumrl — eto druge nudrije, da sova nazvēšća smrt. Ako si je tko peneze skril vu zemlju, da jih pred neprijatelji ili tati zaćuva. On naglo vumre i nikomu tu tajnost nepové. Sused je slučajno ondi kopal, našel te peneze i eto praznoverja — da je

te peneze zloćesti duh zakopal. Tak bi se od vsake tomu spodobne bedastoće mogel najti potetek.

Takovo praznoverje preprećuje vu napredujvanju. Vu nijednom naobraženom narodu nebuderno takve izmišljotine našli; zato trsite se vrédni ćitatelji, da se i ta rana med vami začeli. Gospoda plebanuš i ćitelji sigurno su već višeputa proti praznoverju govorili; ali od vas zacěsi, da se izkoreni.

A da je praznoverje ljudem višeputih na kvar, slušajte izmed vnogih, sljedeću pripověst:

Stari Lovriša prodal je vu jesen svoje vole, mислеć: na protuljetje budem kupil druge, kad mi bude bolje za silu. Dobil je za nje 120 ćelih forintov. Ove peneze spravil prek zime vu ladicu, pak i za nje nitko drugi znal, kak njegva žena Mara i zet Kozjak. Dojde protuljetje a moj Lovriša vu ladicu po peneze i hajd vu Lubešćicu na seujem, da kupi blago. Na putu ga zestane ciganica. «Dobro sriću, gospodine» pozdravi ga Manda, «kam ideš, po tuvani gospodar» zapita nadalje ciganica. «Idem v Lubešćicu, vole kupuvat» odgovori Lovriša. «Ma daj da ti sreću napravim; izvadi kesu na bėli denek, da ti ciganica peneze blagoslovi. S jednim krajcarom budeš dobil forint, a s jednim forintom dobiš sto talirov, dok ti nebude srićica precvela na vse ćetiri strani. A ja siromašna Manda, nepotrebujem već kak jeden pljesnivi groš. Naš Lovriša od mladih nog velik praznoverec, da je Mandi kesu i obećal joj pljesnivi groš, naj ga samo srećnoga napravi. Manda vze me kesu, vu svoje ćrne ruke, nakaj zamrmra i zapováda Lovriši, da se tripud s njom, kaj najbrže more, obrne. I tak je bilo. Ciganica preda Lovriši opet njegovu kesu ter mu narući, da vu nju tak dugo nepogleda, dok već vole nepogodi, ar bi drugać penezi izginuli: Lovriša joj obećani grošić da i eto «srićice» vu njegovom žepu.

Doćel je vu Lubešćicu. Opazil je vole, da jih je milina videti. Pogadja i pogadja, dok je nje baš za 100 forint i za dva litra vina. aldomaša né pogodil. Izvadi kesu, da

bi vole platil ali — joj — za Boga néga niti prebitoga krajcara vu njoj. Vsegne s rukom vu drugi žep, po vsih žepih, ali zabadava, penez ga né. Kakti zimica pograbilo ga nekaj po vsih kotrigah. Doćla mu je na pamet ciganica i ona nesrećna minuta, gda se je s njom tripud obrnul. Onda je ciganica peneze vu svoj žep spravila.

Mesto da bi trgovcu vole platil poče mu je ćelu stvar suznima oćima i drħeu ćim glasom pripovédati. Ali moj trgovac bil je 6lovek ošter, pozove žandare i hajd s Lovrišom pred sud, gde je oćituval, da ga je taj 6lovek ili vkaniti hotel ili ga je za bedaka drħal.

Sud naravski nije mogel vėrovati Lovrišovoj pripovesti od ciganice, nego je zaprl mojega Lovriša na tri dneve vu rešt.

Vse tri dneve preměšljaval je Lovriša vu reštu svoju bedastoću vkanjlivu ciganicu i one ljepe vole. A gda je dimo doćel prez volov i prez penez, šeptali su susedi jeden drugomu: «Bog zna, kak je Lovriša v Lubešćici svoje peneze pefućkal.» Višepud je bil izsmėhavan, ali od vezda je postal 6lovek, koj je ljuto mrzil, odurjaval praznoverje, ter vsako sreću oćekival samo od vsamogućega Boga.

GLAD FERENC

ućitelj

ZABAVA.

Marica.

P r i p o v e s t .

(Koniec)

Dok se Miška tak pretužaval, na jeden put samo opazi, da iz ćeteta, koje je vu svoje krilo vzal, postane lepa gospodćna.

Pred i kak bi bil ćas imel k sebi dojti od plašenosti Marica ga ogrli i štela ga kušnuti, Miška ju je odhitil od sebe i stisnul je k vustim onoga fanta, kojega je od Jane dobil. Vezda je previdla Marica da je Miška strah, da mu je srdce jož navek Janin

Čekaj ovdje jednu vuru, veli mu Marica skoro popravim, kaj sem zagresila.

Bez da bi Mladencov odgovor počakala, otišla je po Janu, koju je uprav plačuću nad dobitnem listu našla.

Gospodična Jana veli Marica, jedna hudoga srca žena vam je prepisala list. On nije odputovao, nego pod onom velikom drvetvom čeka vas. Žurite se k njemu i razveselite ga.

Siromaška Marica, prem da je lepo i plemenito delo učinila, jako se za nesrečno šutila.

Bole bude ako za navek mala devojka ostanem, i nebudem više žena, mrmljala je vu sebi, barem nebudem drugim ljudem, tolike neprilike zrokuvala, kak do vezda.

Znovič preobrbe prstana, i na zadnje vezda već četrti put, postane mala pucka.

Za tim prime prstan, i hiti ga vu jednu gljiboku vodu.

Cele noći se po vucicah tepla. Vu zorju zamislila se na Otto. Kaj bude on rekel ako Marica nedođe više dimo? Ali kak bi išla ta nazad, gde nitko ne bude ju upoznal. Ova misel ju je tak bantuvala, da se skoro plakala.

Ov hip su ju dve mehke ruke ogrlile i jedna ženska njoj dva materinske kušee stisne na lica. Ona dobra morska gospa je stala opet pred njom.

Sve znam moe dete, veli morska žena. Nečem te špotati, jer sem i ja tomu kriva. Žali bože neimam više to jakost, da ti prstana najti bi mogla. Ali vezda hodi z memom tvomu mužu.

Otto je ravno vezda došel dimo iz svo-ga putovanja, kada je ta morska žena s Maricom tam došla. Kada je Otto pošul taj dogodjaj, kaj se zbito, vu naručaj je vzel malo dete i tak njoj govoraše:

Odprostim tebi mala Marica, i znovič te k srcu jemlem. Tko zna jeli je ne bolje tak, za nas obedva?

Marica je šest let stara devojka bila i to je i ostala, kajti su prstana ne mogli više najti. K ovoj starosti je i sve svojstva imala samo jedno ne, a to je: detinska slaba pamet.

Morska žena pomiluje nju.

Marica — veli njoj jednoga dneva — s celem mojom mogućnostjom sem se borila da ti kak pomorem. Od ove minute i duša ti bude kak telo detinsko. Prošlost budeš zabila, i doklam budeš na zemlji živela, detinske radosti budeju rasle na tvom putu

Kaj je morska žena rekla, taki se dogodilo. Maričina duša je mlajša postala za petnajst let, srečna je bila, da je dete postala.

Tak je to bilo nešteri mesec. Jedno jutro kada ju je stari Otto iskal, da ju zeme sobom na šetanje, pajuču je našel. Dugoga sna je spala, od kojega se nije više gore stala.

Smrtni angel čel, na zapoved morske žene, po noći, i sobom je odnesel Maričinu dušu, bez da bi njoj kakvu bol zrokuval ili barem da se zbučala bila od detinskoga sna.

Iz Dolnjega Medjimurja.

Kaj je novoga?

— Ženski tabor. Vu Škocii poleg morja vu jednom varašu tak zvani Levis, dogodil se je celi tabor med ženami. Skorom svi muži toga istoga varaša su ribe lovili vu morju. Veseli muži odlučili su se da pak nazad zemeju otok: „Vig“, kojega krofteri za svoje držiju. Kada su to žene čule od krofterih najenput su se žene i uce skup spravile i da idu proti nepriatelju i da to za nikak nedopustiju. — Bitka je držala pune četiri vure i na zadnje su ženske dobile bitku. To se samo od sebe razme, da više od njih su bile i plezirane, jer koja je imela jednu štangu, koja s kamenjem se branila od nepriatelja. Nazadnje su jednu skupčinu držale, gde su izrekile, da jednu stražu postaviju dok muži dimo dojdeju. To su amazonke!

— Nadjeno blago. Vu sadašnjem vremenu već pod zemlji stvoriju peneze i najde se takvo čudo, da za istinu najdeju peneze ali ne oni, koji iščeju. Tak vu Lepovini se je dogodilo jedno takvo čudo. Tam su nekoji pastiri vu zagreba koj gor i krave pasli. Vidi jeden pestir gde mu krava s rogmi celoga lonca iz zemlje vuu sdigne, koj lonac je pun bil samimi cekini, koje su si med sobom razdelili i po smešnoj ceni stržili. Neznajući, kaj su vredni oni starinski penezi.

— Snoboki bez reči. Kod hottentotti (jen narod vu južnoj Afriki) je ona navada, da ako se jeden mladenec oženiti hoče zabere jednu pucu, koja mu se dopadne i i ide k njezinemi roditelji i ne reče jednu reč, nego po me kavu kuhati. Kak skuha si naleje vu jednu šalicu pa ju spije do polovice. Vezda ponudi puci kavu, koja si je već promislila jeli ide k njemu ili ne. Ako spije, to je znak, da ga zeme, ako ne siromak hottentotta košaricu dobi. Čudna navada.

— Putovanje vu šumi. Sabo Gjuro stanovnik papoleski se je s koli dimo vratil po „zadnjoj šumi“ aug. 29 ga. Poleg šume postoji s koli, da se on i konji počineju: Njegov pes pak ide vu šumu i za kratek čas počne jako lajati. Gospodar njegov je znal, da je on našel nekakvu divju stvar. On se stane, zeme svoju balticu i odtide vu šumu, da vidi na koga laja tak jako pes. Na jedenput pred njega dobeži jeden mladi 2 let star medved, kak ga je pes tiral. On ga pričeka pod jednom grmu, vudri svojom balticom i odseče mu prvu nogu. On se na to dobi hiti i počme tuliti. Ali nije dugo dugo larmal, njegova baltica ga je fletno vu drugi svet posiala. On si ga lepo na ramenima zeme i žuri se proti kol, da ga odpela. Za nekoliko minutah čuje se iz šume strašni materin glas: staroga medveda. On kak je to čal hiti svoju predu, mladoga medveda i počme bežati. Na sreću mu, da si je stari medved pregledaval svojega sina, drugač neznam nebi ga bil stari medved ta poslal, kam je on mladoga poslal?

— Krvavi boj med soldati. Na jednoj soldačkoj muštri su se tak posvadili nemški i češki soldati, da nemškoga regimenta po deset-petnajst su vu špital odnesli, a jeden med temi je trideset put opičen bil. Kuliko su „opali“ od češkoga regimenta, to išče neznaju. Svadja je tak vun zišla: Vu jednom društvu su nemški i češki soldati se zabavljali, govoreč vu društvusve češki. Ve jeden nemeć veli da naj se nemački spominaju jer vekša stran društva ne razme češki. Na ove reči jeden čeh zeme flašu gori i hiti jednomu nemcu, to mu je bil odgovor, i zrok svadje, koja je furt jedno pul vure držala.

— Nesrečno strelanje. Iz Mezőhegyesa pišeju, da jeden dečko, koj je pušku svojega gospodara snazil, grozil se je pred njim stojećom detetu, da ga strelji. On cila i puška koja je zaistinu nabita bila, pukne i i strelji dete baš vu srce, koji je odmah vumrio. Vu Bajmocu se takajše takva netreča dogodila. Jeden 12 let star dečko se je štimal s otcovom pištolom pred svojimi pajlaši, kak on nju kaže i mota s njim, najenput pištola pukne i strelji baš vu čelo svojega starešega brata, koj se je odmah zrušil.

— Strahovito ubojstvo. Iz Letine nam sledeće pišeju: meseca augusta 23 ga je Čerešnjajš Andraš kanjavarski stanovnik išel na polje si vun, gde je on Pakan Natrana, kanasa, našel koj mu je krompira kopal. On beži k njemu s fokošom i počme ga strašno tući. Kak je videl, da već vu njem nema življenja vritne ga s ovimi rečmi: „No niti ti već nebuš jel tudjega krompira“. Doma vu selu je on sve to lepo pripovedal celi dogadjaj. Birov ga je taki dal zapreti i poslal je po kanasa. Tak ga je strašno stukel on divjak, da nije bilo moći na njega poznati. Drugi dan su Čerešnjaja vu Letinu odpelali pred sud, gde je on sve pripoznal.

— Vu Podturnu bude se 21-ga o. m. orsački sejem obdržal.

— Ogenj je bil 9-ga o. m. vu Čakovcu ob pol 11 vuri, baš kada je tjedni sejem trajal. Ljudi su se rezbežali, nekoji gledat, nekoji pak pomagat. Vu prilocki vucici, gde je ogenj bil, je izgorela 1 hiža do kraja a 1 do pol, nadalje 2 štale, kotci i fiakera Petriča 4 konji s 1 kočija. Tak je friško gorelo, da nisu mogli konje osloboditi.

— Simeg Jožef ošterias vu prilocki veliki oštariji, je vumrl 9-ga o. m. Simeg je bil 46 letah star i više letah je imel na rendu prilocku veliku oštariju. Pokopali su ga 10 ga o. m. Bog mu daj vekivečni raj!

— Vu Serdišću zemeljskoga gospona Horváth Antona i kr. sudca Dr. Horváth Ferencu mati su 10-ga o. m. s velikom paradom zakopali. Dobra mati, naj počiva vu miru!

— Primicije. G. Celestin Conar iz Putjan bude buduću Nedelju t. j. 20-a o. meseca prvu sv. mesu alduval Gosp. Bogu.

— Njeg. Velič kralj Ferenc Jožef je 11-ga o. m. prek Medjimurja putoval po željeznici vu Slavoniju. Vu čakovečkom banhofu ga je vno go ljudstva čekalo. Njegovo Veličanstvo ni se je pokazal uzočnim, ar je baš svoj počink držal.

Zlatni Prašek.

I. Blaženstvo.

Koj blaženimi učiniti more, On i sam vno goputa blažen bude; Ar ga ne vekšega blaženstva na zemlji Nego, da blaženim gdo drugog učini.

II. Ženitba.

Svim veselim igrokazom Konec je ženitba. — Zakaj? Zato, ar je sa ženitbom I svim veselim igram kraj.

III. Jednomu piscu.

Ljudi vele, da si spise svoje Iz piscov drugih ti pokradal. Klevetal Vendar pi ce tudje Bizu sebe nigdar nisi držal.

Priredil: A. Potlachnik.

Nekaj za kratek čas.

— „Kak se razlikuje porculan od kositra, a kositer od zemlje, tak se i ljudi med sobom razlikuju, pak akoprem ne ga već prave starinske plemenščine, to ostanemo ipak mi plementa i porculan, purgari kositer, a muži i družina zemlja“. Tak je roudruvala jedna gizdava plemenitašica. Sluga je poslušal čelo to včeno govorenje. Jeden put je došla ta plemenitašica, pak je hotela videti svoje malo dete, i rekla je slugi, naj bi joj zezval dojkuj; a sluga, kak je odprl vrata, pošel iz vraga galasa zvati: „Hej ti zemljeni mlječnik, nosi gori taj talačec porculana.“

— Doktor: Vaš tovarnuš ima opet protivus. On živi brždas vu neredu? Žena: Prav protivno gospon doktor, on jim v redu živi. On pije vu redu vsaki den pet litrov vina i vsako jutro je punkt ob tretjoj vuri već doma!

— Učitelj: S čim bi ti mogel dokazati, da je zemlja okrugia? Dijak: S globušom, gospon navučitelj!

— Vujec: Poveč ti meni Karlek, kaj si ti željiš k tvojemu narodjenomu dnevu? Karlek: Bobinke, dragi vujček!

Vujec: Ti si ne dost spameten Karlek. Pak kak si došel na tu misel?

Karlek: Je tak, onda barem nemoram v školu iti.

— Gospa: (kak je vu kuhnju došla, našla je dva soldate kak se zdekrom zabavljaju) Ali Mariška kaj je pak to? Tu su dva soldati! Dekla: To nikaj nekodi, milostivna gospa ov jeden je rezervist.

CENA ŽITKA.

Kruza na vagi	6.50 — 6.70
Pšenica „ „	6.70 — 6.80
Hrč „ „	6. — 6.50
Jecmen „ „	6. — 6.70
Zob „ „	6. — 6.25

LOTTERIJA

Gradeen 1885. 6. septembra

72. 45. 9. 79. 18.

Szerkesztő: MARGITAI JÓZSEF urednik.

Hirdetések.

Jövedelmező állás.

Minden rangu egyénnek alkalmasan, anélkül, hogy lakhelyét és életmódját megváltoztatni kellene, saját befolyása és erélye által.

Évi jövedelmét könnyű és kellemes módon jelentékenyen szaporítani.

Ajánlatokat az eddigi foglalkozás megnevezésével továbbít

Schalek Henrik

hirdetési irodája Bécsben

„Einträglich“ jegy alatt.

2126 tk. 85

Arverési hirdetmény kivonat.

A csáktornyai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik miként LOVREOZ JÓZSEF szónetinecz lakosnak, MIKULICS JÓZSEF s neje LOVREOZ GERTRUD szónetinecz lakos végrehajtást szenvedő ellen 264 frt. tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a nkanizsai. kir. törvényszék területéhez tartozó csáktornyai kir. járásbiróság területén lévő. Szónetinecz községben 81 sz. tjkönyvben A 1—3 sor sz. a. felvett s 865 frtra. becsült ingatlanok s tartozékai folyó évi

szepember hó 23-ik napján délelőtti 10 órakor

Szónetinecz község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10 százalékát vagyis 86 frt. 50 krt. készpénzben, vagy az 1881 évi 60 t. cz. 42 §ában előirt óvadéképes papirban a kiküldött kezéhez letenni, a többifeltételek e bíróságnál megtekinthetők,

Kelt Csáktornyan a kir. járásbiróság mint tkvi hatóságnál 1885 évi junius hó 12-ik napján.

Haszonbéri hirdetmény.

Nedelicz mezővaros

előljárósága részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint folyó

1885-ik évi szeptember hó 21-én d. e. 9 órakor

a községi hivatal helyiségében.

I. A bor-, sör- és pálinka utáni fogyasztási illetékbeszedése 1600 frt kikiáltási árral.

II. A nedeliczi nagyvendéglő és mészárszék szabad bormérési és hussvágási joggal, a hozzá tartozó jégverem, kert és 2 1/4 hold szántófölddel együtt 600 frt kikiáltási árral.

III. A pusesinai kocsmá szabad bormérési joggal, kert és 2 hold szántófölddel együtt 400 frt kikiáltási árral.

1886-ik évi január hó 1-től fogva három egymásután következő évre nyilvános árverés útján haszonbérbe adadni fog.

A közelebbi haszonbérleti feltételek alólirott előljáróságnál a hivatalos órák alatt naponkint megtekinthetők.

Mely napra a bérleti szándékozók a kellő bánatpénzzel ellátva tisztelettel meghivatnak.

Kelt Nedeliczen 1885. augusztus 28-án.

Kornfeind Nándor jegyző.

279 1—1

Gyukesz István városbíró.

SZÖVETEK női és férfi RUHÁKNAK.

csakis tartós gyapjuszövetből EGY KÖZÉPTERMETŰ férfi részére

Egy öltözetre 3-10 méter	(jö gyapjuszövetből	4 frt 96 kr.
	(jobb gyapjuszövetből	8 " " "
	(finom gyapjuszövetből	10 " " "
	(legfinomabb gyapjuszövetből	12 frt 40 kr.

Peruwient a legfinomabb gyapjuból a legdivatosabb színekben a legújabb NŐI-POSZTÓRUHÁKNAK. ára méterenkint 2 frt 20 — 2 frt 40. Fekete Palmerston — télikabát szövet — tricót. valódi gyapju téli köpenyeknek nők részére méterenkint 4 frt. — Loden női esőköpenyek és ruháknak.

Utazó-Plaidek drbja 4, 5, 8. egész 12 frtig. Legfin. öltözéteket nadrág, felső-kabát és eső köpenyszövetek túlfű, Loden, commis Kammar, Cheviot, Tricot női kendőket: tekeasztal posztókat: perwient: doskingot ajánl

Alapított

Stikarofsky János

1866

gyári rektóra Brünében.

Minták postabérmentesen küldetnek. Mintalapok a szabómester ruháknak bérmentetlenül küldetnek. 10 frton felüli utánvétel küldemények bérmentve. Allandóan több mint 150,000 o. é. frt. értékű raktárom van, ennél fogva természetes, hogy nagy világüzletemben sok i egész 5 méternyi posztó-végek maradnak, csak hogy ily posztóvégeket kénytelen vagyok jóval a készítési áron alól tovább adni. Minden józanul gondolkodó ember befogja látni, hogy e kis posztóvégekből minták nem küldhetők, mivel néhány száz minta rendelésénél e végből mi sem maradna, ennél fogva tehát valóságos szédelgés ha posztókereskedési cégekből mintákat hirdetnek, mert ez esetekben a minták egész darabtól és nem végekből valók, ily eljárásnál a szándék ösmeretes. Meg nem felelő posztóvégek kieserítetnek, vagy a pénz visszaküldetik. Levelezések magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven fogadtatnak el. 203 3--20.

Alapított 1873. évben.

HERLINGER M.

Alapított 1873. évben.

órák és ékszerész, Csáktornyan.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindennemű órák, arany, ezüstárak és ékszerekből legfin. kiállitva, a tárgyak mindegyike a cs. k. fémjelző-hivatal által felülvizsgálva és fémjelezve van.

Mindennemű

R É G I Ó R Á K A T,

ugyszintén

ARANY- és EZÜST TARGYAKAT

javitás végett jóttállás mellett, elvállalok.

Régi tárgyak cserébe a legmagasabb árrban átvétetnek.

NB: Bátorokodom még jól berendezett optikai áruraktáromat is a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlani 209 26—

Vidéki megrendelések lelkiismeretesen és pontosan eszközöltetnek.